

idet ikke blot en, men flere Dampere er blevet frigivet, og dette kan ikke ses som andet end som Udtryk for den Opfattelse i England, at Kornet til Danmark gaar virkelig til Danmark og skal bruges i Danmark, og at der altsaa ingen Grund kan være for England til at betragte det som Krigskontrabande. Hvis noget Ekko af den Uro, Beslaglæggelsen har vakt herhjemme, og af det Krav om kraftige indenlandske Foranstaltninger, som Uroen atter har affødt, naar over Nordsøen, maa det jo ogsaa være England et stærkt Vidnesbyrd om, hvad disse Tilførsler betyder for Landets Husholdning, og at det er til vor egen Husholdning, vi har Brug for dem. Tilførslerne synes altsaa at komme i Gang igen, og Formanden for den overordentlige Kommission, som i Gaar holdt et interessant Foredrag i Handels- og Kontoristforeningen om dette Spørgsmaal, betegnede endog disse Tilførsler som saa betydelige, at naar de alle kom hertil, vilde der være Overflod af Korn snarere end det modsatte. Jeg kender ikke de Undersøgelser, hvorpaa han byggede denne Udtalelse; men det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har omtalt det store Antal Skibe, som er under Vejs med Kornladninger, og store Indkøb ved jeg jo ogsaa er foretagne.

Før jeg drager Konklusionen af de Bemærkninger, jeg her har fremsat, vil jeg gerne sige, at medens jeg var særdeles glad ved det Møde, som fandt Sted af Landboforeningerne, har jeg med adskillig mindre Glæde hørt paa Udtalelser, som er faldet under denne Diskussion. Naar det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) taler saaledes, at hans Tale maa virke svækkende paa Fodringsforbudets Effektivitet, naar han fremstiller de Foranstaltninger, som af Landboforeningerne, den Gang de efter deres Særforhandlinger naaede tilbage til os andre, blev betegnet som virkningsfulde og nyttige og som alvorlige Foranstaltninger, der vilde blive fulgt af Landbrugerne, naar han nu betegner dem som temmelig ligegyldige, i Grunden ret komiske, saa forekommer det mig ikke at være den rette Maade at tage denne Sag paa, saa lidt som naar det ærede Medlem svækker den Opfordring til at bringe Rugen frem, som Landboforenin-

gerne, Husmandsforeningerne og Det kongelige Landhusholdningsselskab den Dag vedtog at udsende, og som jeg gaar ud fra, at de 3 Foreninger har udsendt med al den Vægt, der ligger i deres Navne og Indflydelse paa Landbostanden. Det ærede Medlem har fremsat mange Udtalelser, som ikke kan virke anderledes end som en Undskyldning for, næsten som en Opfordring til, naar saadanne Opfordringer fremkommer, ikke at tage dem alt for alvorligt. Jeg er derfor ogsaa tilfreds med, at andre ærede Medlemmer af dette Ting stærkt har modsagt det ærede Medlem paa dette Punkt, ogsaa Medlemmer, som staar ham nær.

Jeg har heller ikke med Glæde kunnet høre Udtalelserne af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), naar de gentagne Gange har betonet, at Prisen paa Korn er et underordnet Spørgsmaal. Underordnet i Forhold til Tilførslerne har jeg sagt, at det i sin yderste Konsekvens utvivlsomt er; men et underordnet Spørgsmaal i og for sig er Prisen paa Brødkorn ikke. Jeg tror, man her i Rigsdagen skulde være forsigtig med saadanne Udtalelser. De, der har en sikker Plads ved Livets Bord, kan selvfølgelig sige, at et Par Kroner mindre eller mere for Brødkornet er en forholdsvis underordnet Sag; men for den store Del af Befolkningen, som maa nøjes med Krummerne fra Livets Bord, er det ingen underordnet Sag. Rugbrødet og det grove Brød overhovedet er et saadant Hovedernæringsmiddel for disse Dele af Befolkningen, at man ikke skulde, selv om det ikke er ondt ment, fremsætte saadanne Udtalelser. De virker saarende, og de virker svækkende paa Tilliden til Bestræbelserne for at sikre Korn til rimelig Pris. Jeg tror, at Spørgsmaalet er af meget stor Betydning, og at vi skal foretage vore Overvejelser og træffe vore Beslutninger ud fra den Opfattelse, at det er af en saadan Betydning jævnsides Betydningen af dette, hvis Vigtighed jeg ikke vil aflade af fremholde, at man ikke svækker Landbruget som Erhverv.

Den Konsekvens, jeg drager af den nuværende Stilling, baade af den abnormt vanskelige Situation, hvori vi i disse Dage befinder os, og af de Udsigter, der er til,